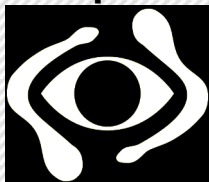

Els dijous del

Cineclub

Off the record. USA | 21 de desembre 2017 | Sessió única: 21.30 h

National Gallery

Frederick Wiseman 2014

Sinopsi

La National Gallery de Londres, un dels més grans museus del món, té 2.400 quadres que van des del S.XIII fins a finals del XIX. Pràcticament totes les experiències humanes es troben representades en aquestes pintures. En aquest fascinant documental se'ns presenta tot el treball que fa la pinacoteca londinenca i també s'analitzen les relacions entre pintura i literatura.

“Els miralls s'utilitzen per veure'ns la cara; l'art per veure'ns l'ànima”

George Bernard Shaw

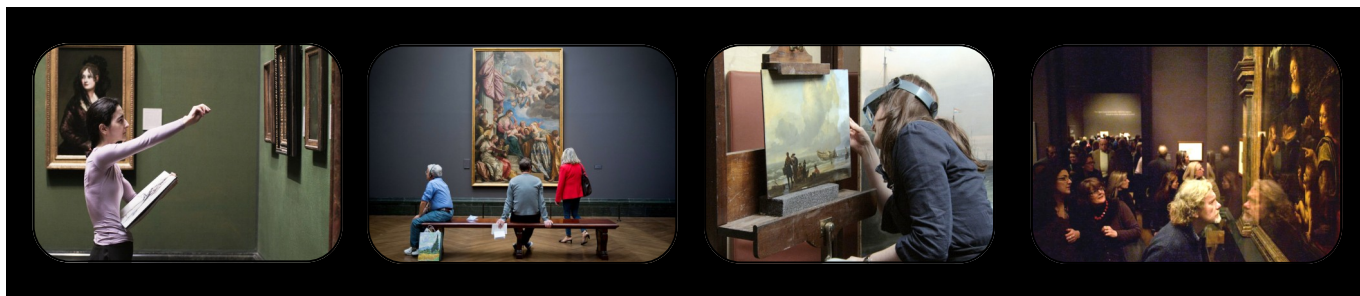
Cap persona a qui apassioni l'art en general i la pintura en concret pot perdre's l'últim documental de Frederick Wiseman sobre el famós museu londinenc National Gallery. Alguns poden pensar que un documental que dura 180 minuts sobre obres que poden estudiar o visitar personalment d'una manera més lliure i dosificada no és quelcom atractiu a primer cop d'ull, pensar això seria una veritable pena ja que deixar-se perdre la cinta de Wiseman suposa desaprofitar una oportuni-

tat d'or per poder visionar un exercici de cinema documental impecable i una ocasió única per deixar-se portar a través d'una captivadora expedició a través de les diferents dimensions de l'art.

Tot i la seva llarga trajectòria com a cineasta, Frederick Wiseman és un autor força desconegut. Els que ja han tingut l'oportunitat de trobar-se amb alguna de les seves obres sabran que el seu cine té un fons en què l'observació i el contacte directe (mai invasiu) amb l'entorn és el dogma a seguir. La càmera de Wiseman s'endinsa en els espais que estudia amb cautela i respecte, quasi adoptant la condició d'invisibilitat, aconse-

Fitxa tècnica

Director..... Frederick Wiseman
País..... U.S.A.
Guió..... Frederick Wiseman
Productora..... Coproducció USA/França/
Regne ..... Unit
Fotografia..... John Davey
Gènere..... Documental
Durada..... 180m

guint el miracle que aquells que són captats pel seu objectiu es comportin de la manera més natural o menys condicionada possible. Podem dir, doncs, que el seu cine s'apropa a la realitat amb l'objectiu de reconstruir-la i posteriorment fer-ne un retrat representatiu i que al mateix temps expressi una certa estructura dramàtica i comunicativa. Donada la magnitud que suposa el National Gallery, Wiseman s'adapta al tema (inclús prescindint de la veu en off) fent confluïr tècnica i argument amb tanta habilitat que al final el temps se't fa curt.

No només els apassionats de la pintura han d'apropar-se a aquest documental, ja que en Wiseman no es queda parat a les fronteres d'allò estrictament pictòric. Aconsellaria que vegin el documental tots aquells que gaudeixen de la literatura, la història, l'escultura, la fotografia o fins i tot de la cinematografia i la comunicació audiovisual, territoris

que també explora *National Gallery*, ja que en el fons, qualsevol disciplina artística té una relació simbiòtica amb les altres i s'autoalimenten respectivament. Per tot plegat, es pot afirmar que l'evident experiència sensorial (fins i tot espiritual, m'atreuria a dir) que suposa veure la pel·lícula del realitzador nord-americà s'acaba convertint en una perfecta ocasió per enriquir el nostre bagatge en qualsevol d'aquests diferents camps.

Un altre aspecte especialment singular de *National Gallery* és que el director porta la càmera cap a llocs absolutament desconeguts i inaccessibles als turistes. Veient el documental ens convertim en privilegiats testimonis de tot el que es cou en totes les esferes de la galeria. Com funciona un museu? Qui s'encarrega de la conservació de les obres d'art i quins procediments es fan servir? Qui decideix què s'exposa i quina lògica segueixen per mostrar un repertori d'obres

de característiques i temes tan diferents? Com es promociona un producte que no deixa de ser patrimoni de la humanitat? Quins són els diferents criteris de gestió?

La seva mirada és jove i vital a causa de la passió que transmet i, al mateix temps, és intel·ligent per tot allò que decideix mostrar i quan mostrar-ho.

El resultat és un fresc imprescindible que no només ens permet contemplar part de la història del nostre art amb anècdotes i circumstàncies, sinó que a més porta la nostra mirada més enllà i ens convida a observar la nostra idiosincràsia com a éssers humans, explorant l'estètica i l'ànima del nostre món, de la nostra cultura i, en definitiva, de la nostra espècie.

Germán Escribano

Crítiques de Cine

Home - 20-5-2015

cines
IMPERIAL

Ajuntament
de Sabadell

Cineclub Sabadell